

מקור מוקדם יותר להבדל זה, אנו מוצאים בספר "בית רבי"^{קיט}: "רבינו [הרה"ק בעל התניא] תפס הידיעה באלוκות לעיקר, כי כיוון שהמוח ממולא במידיעת אלוקות ובהתקשרות, מAMILא נמשך כל האדם לאלווקות והוא רחוק מרע, כי הרע שבלב בחיל השמאלי הוא כפוף ובטל וכיון דמי... והנה רבינו קיבל זה מהקדוש הרב רבי אברהם בן הרב המגיד [מעוזיריטש] נ"ע. שכנשע ללוותו אמר בזו הלשון: "סע סע, אל תביט בסוסים...", וכוונתו הייתה, כי הנה רבינו היה גם אצל הרה"ק רבי פנהס מקארץ נ"ע וקיבל ממנו מזות השפלות והאמת, כי הרה"ק [רבי פנהס] היה שפל רוח בעיניו מאד מאד, וגם היה איש אמת מאד ויגע על האמת כ"א שניים... ורצוינו היה לגרש החושך תחילת מכל וכל, ואחר כך להכניס האור, ועל כן היו חסידיו מעתים, כי לא כל אדם יכול לגרש החושך תחילת מכל וכל. ועל זה רמז לו הקדוש דרך אחרת, שלא להביט על הסוטים [=החומריות], כי אם לומר דברי חסידות הרבה ומעט או רוחה הרבה חושך..."

בן מצינו גם בשם הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורה^{קכט}: "רבי פנהס מקארץ ז"ל היה "נפש משיח" ולכך הייתה עבודתו בתיקון ה[מ]ידות שהם בחינת "נפש", והמגיד מעוזיריטש ז"ל היה "נפשת משיח" ומשכו הנשמה במוח ולכך הייתה עבודתו בדברי תורה, ואמו"ר [רבי ישראל מרוזין] היה "روح משיח" ורוח הוא לשון "רצונו" ורצוינו הוא בלב ועובדת שבלב זו תפילה^{קכט} ולכך הייתה עבודתו בתפילה..."

גם אופן השפעתו של המגיד מעוזיריטש היה שונה מזו של רבי פנהס: "הרה"ק קכט רבי פנהס מקארץ ז"ל היה זהיר מאד באמירת תורה ברבים, וגם בין תלמידיו היה מדיק דיקוק אחר דיקוק לפני מי לדבר דא"ח. בכללות, הוא היה זהיר מאד וקפדן, והמגיד היה להיפך, מפרש דא"ח גם לפני הבעלי בתים, ורבי פנהס הקפיד על זה...".
 רבי פנהס הקפיד על דיקוק הלכה בכלל, ובפרט על תפילה בהשכמה. סבור^{קכט} היה כי לימוד קודם התפילה אינו מצדיק איחור זמנה. הוא הרגיל את תלמידיו להזדווג שלא לעבור זמן קריית שמע, והוסיף "הלא עיקר החסידות התחל מהבעש"ט ז"ל ואנשיו, וכיון שהם נזהרו, מי הוא זה אשר יש בו כח לשנות?!".
 הקפדה זו הועילה לבטל קטרוג מעל כל תלמידי הבуш"ט, כיוון שרק הוא נמצא שלם בקיום מצות התפלה בזמןה ולא איבד אף רגע בביטול תורה^{קכט}.

קיט. רילנא-Trst"z, עמ' מד, א.

קכט. כתוב יד צפת אות כ.

קכט. תענית ב, א.

קכט. "ספר השיחות" לרפ"ח עמ' 19 מתרגמו. לסיפור זה יש המשך, ראה ליקוטי אמר"פ סיפור עג ובהערות.

קכט. אמר"פ שער סדר היום מאמר ג.

קכט. ליקוטי אמר"פ סיפור לט.